

# Perhonen

Johanna Kurkela

Näin syksy-yössä perhosen  
kun kotiin kävelin  
niin kaunis, pieni, valkoinen  
se eli kai vieläkin  
kuin kesän keiju saapunut  
ois syksyn harmauteen  
se aivan hiljaa lepattain  
jäi puiden katveeseen

Sen tiedätkö se perhonen  
et talvi kohta on  
ja tienoot kietoo pakkanen  
jään kylmään verkkhono

refrain:

Et tyytynytkään kuolemaan  
keralla joukkojen  
vaan tahdoit nähdä talven maan  
niin puhtaan valkoisen  
sä tahdoit täältä lähteä  
vain siivin jäätyvin  
kun viime isku värähtäin  
lyö kylmän portteihin

Taas syksy-yössä mätänee  
nuo lehdet karisseet  
ja kaikki kesän pääskysel  
on täältä lähteneet  
vain yksin lentää perhonen  
sen joskus nähdä voi  
se suven viime henkäyksen  
puistikon varjoon toi

Sen tiedäthän sä perhonen  
et talvi kohta on  
ja tienoot kietoo pakkanen  
jään kylmään verkkhono

refrain:

Et tyytynytkään kuolemaan  
keralla joukkojen  
vaan tahdoit nähdä talven maan  
niin puhtaan valkoisen  
sä tahdoit täältä lähteä  
vain siivin jäätyvin  
kun viime isku värähtäin  
lyö kylmän portteihin